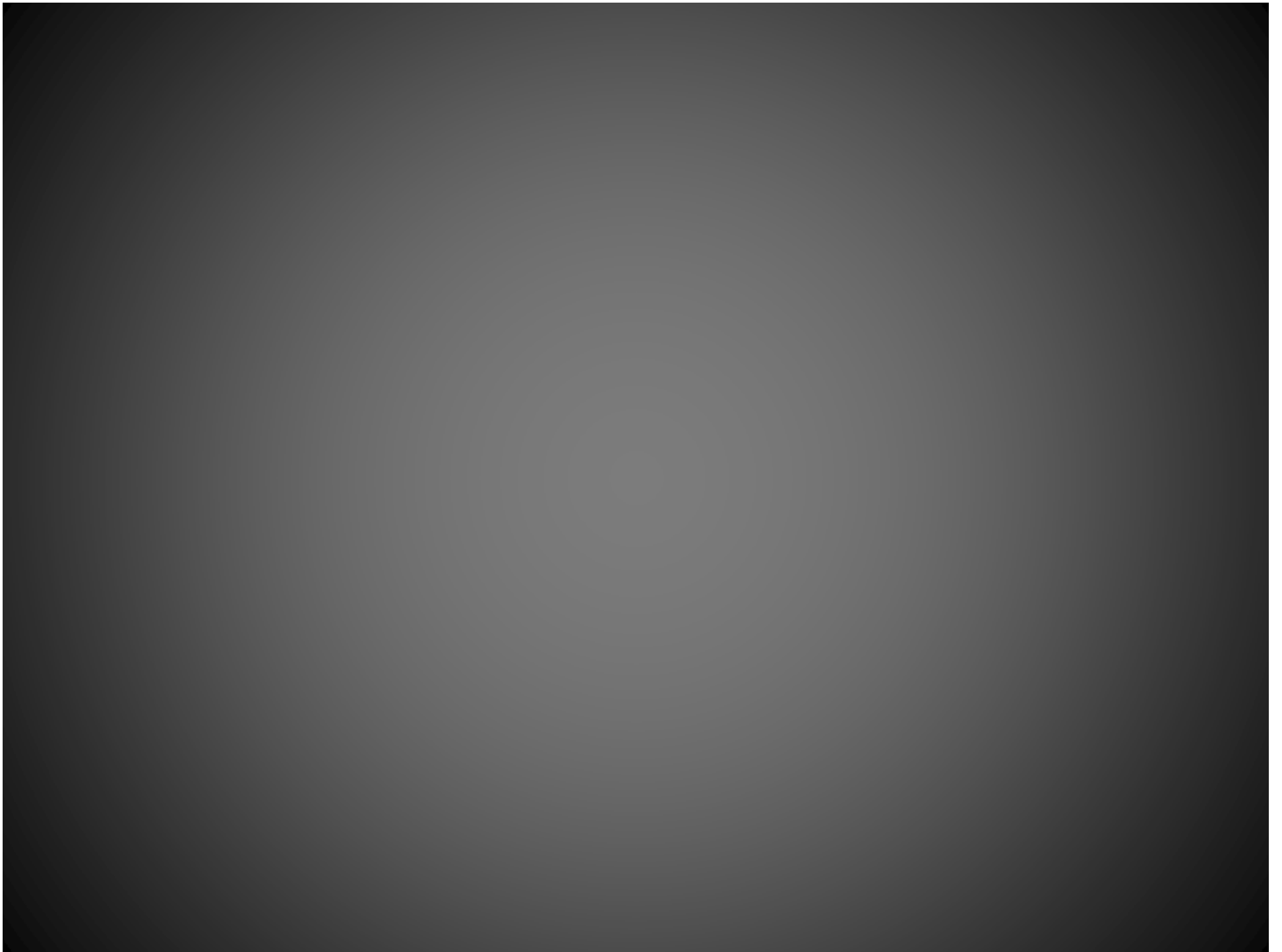

FOTObiblioteka

Alicja Szulc

Agnieszka Kokowska

Tryby pracy aparatu cyfrowego:

- Automatyczny
- Półautomatyczne : A, AF lub S, TV
- Manualny
- Tematyczne

Balans bieli

- Światło białe jest mieszaniną wszystkich możliwych kolorów od czerwieni po fiolet.. Światło widziane przez człowieka jako białe, może mieć różne natężenie każdego z podstawowych kolorów, zależnie od źródła z którego pochodzi. Oko ludzkie łatwo przystosowuje się do tych subtelnych różnic w natężeniu kolorów składowych i biel widzi jako biel, niezależnie od nadmiaru któregoś z podstawowych kolorów. Matryca aparatu cyfrowego nie jest tak "elastyczna" jak oko i dlatego potrzebna jest korekcja czułości matrycy na poszczególne kolory. W przeciwnym przypadku obraz rejestrowany będzie miał nienaturalne zabarwienie.
- Rolą funkcji balansu bieli jest takie skompensowanie nadmiaru jakiegoś koloru aby obiekty na fotografii wyglądały tak, jak widzi je oko ludzkie. Najprościej jest posłużyć się pozycją **automatyczny balans bieli**. Procesor sam ustawia wtedy kompensację kolorów zgodnie z zapisanym w nim algorytmem, czyli przepisem na tę kompensację.

Balans bieli

AUTO Automatyczny

Światło żarowe

Światło jarzeniowe

Światło słoneczne

Lampa błyskowa

Pochmurno

Cień

Wybór temp. barwowej

ISO

- Czułość ISO to parametr określający, w jakim stopniu element światłoczuły jest wrażliwy na światło. Inaczej mówiąc określa ilość światła potrzebną do prawidłowego naświetlenia filmu/matrycy. Obecnie czułości określa się w skali ISO. Na przykład w kompaktowych aparatach cyfrowych pojawiają się najczęściej czułości ISO 50, 100, 200, 400, w niektórych 800. Czułości te są odpowiednikami czułości filmu z aparatu analogowego.

Format

- JPG
- RAW lub NEF
- TIFF

KOMPOZYCJA

- 1) Nie dotykaj krawędzi - chodzi o to, aby uważać by żaden z kluczowych elementów zdjęcia nie stykał się swoją krawędzią z krawędzią zdjęcia. Raczej albo coś utnij, albo zostaw trochę “powietrza” pomiędzy tym elementem a krawędzią. Jeśli jednak to zrobisz, prawie na pewno będzie to bardzo ściągać wzrok i trochę drażnić.
- 2) Tnij konkretnie - trochę jakby dopowiedzenie do punktu pierwszego. Jeśli ucinamy coś na zdjęciu tylko trochę (np. stopa z całej sylwetki, albo ucho w portrecie itp.) to w 9 przypadkach na 10 zdjęcie będzie wyglądać na przypadkowe. Co innego jeśli utniemy “porządny kawałek” - wtedy jest jasne, że tak właśnie miało być.
- 3) “Złoty podział” - osławiony, przegadany. Patrząc na matówkę wyobraź sobie (lub zamów taką właśnie matówkę) poziome i pionowe linie dzielące obraz na 3 równe części - zarówno w pionie, jak i poziomie. Powstaną 4 punkty przecięcia tych linii, zwane również mocnymi punktami obrazu. Tam warto umieszczać nasz główny obiekt - ponieważ najpierw tam kierujemy wzrok.

- 4) Daj powietrze po odpowiedniej stronie - jeśli np. portretowana osoba patrzy w lewo, dobrze jest jeśli po tamtej stronie zostawimy więcej wolnego miejsca. Jeśli tego miejsca nie będzie, stworzymy pewne napięcie na zdjęciu - warto czasem z tego świadomie korzystać. Podobnie jest z poruszającymi się obiektami. Zostawiamy miejsce po stronie, w którą się poruszają.
- 5) Równoważ plamy - wyobraź sobie że ktoś wbija w spód Twojego zdjęcia szpilkę. Czarny kolor waży najwięcej, biały najmniej. Fotografuj tak, aby zdjęcie miało szansę utrzymać "równowagę" na tej szpilce. Inna technika, która się przydaje tutaj to przemykanie oczu co daje "zwiększenie kontrastu" i ułatwia sterowanie tymi plamami.
- 6) Nie przecinaj linią narożnika - staraj się nawet przy kompozycji "po przekątnej", aby prowadzone linie nie wychodziły przez narożnik. Bywa iż daje to wrażenie "pęknięcia" zdjęcia, czy jego "wylewania się" przez któryś narożnik. Poprowadź linie obok narożnika.
- 7) Szukaj wzorów i powtórzeń - często wystarczy się chwilę przyjrzeć danej lokalizacji, aby zobaczyć powtarzające się elementy - latarnie, okna czy np. podobnie ubrani ludzie. Szukaj tych powtórzeń i pokaż je na zdjęciu wzmacniając je. Często mówi się, że zdjęcie ma wtedy rytm.

REPORTAŻ

- Fotoreportaż – fotograficzna zaangażowana dokumentacja życia, najczęściej przedstawiająca historie zwykłych ludzi. Stanowi zestaw min. 3 fotografii, ukazujących czas, miejsce, niewyreżyserowane zdarzenia i bohaterów w ich naturalnym środowisku. Powstał w USA jako odpowiedź na zapotrzebowanie utrwalania za pomocą obrazów ludzkich problemów.
- Mistrzowie fotoreportażu:
 - ROBERT CAPA
 - HENRI CARTIER – BRESSON
 - CHRIS NIEDENTHAL
 - TOMASZ GUDZOWATY
 - RAFAŁ MILACH
 - ANNA BEDYŃSKA

Robert Capa

Henri Cartier - Bresson

Chris Niedenthal

Tomasz Gudzowaty

Rafał Milach

Anna Bedyńska

ZASADY DOBREGO FOTOREPORTAŻU:

- Dobór tematu;
- Wybór zdjęć, dużo nie znaczy dobrze;
- Fotoreportaż powinien składać się z początku, punktu kulminacyjnego i zakończenia;
- W skład reportażu powinny wejść następujące zdjęcia:

Plan ogólny

Temat główny

Detal;

- Skup się na emocjach, szukaj wąskich kadrów, eliminuj nadmiar elementów w kadrze;
- Pamiętaj, że jest to historia opowiedziana obrazami;
- Pamiętaj o puencie;
- Nie powtarzaj miejsc, sytuacji;

POWODZENIA!!!!!!